

EBA/GL/2015/04

07.08.2015

Iránymutatások

a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (4) bekezdése értelmében azon tényszerű körülményekről, amelyek lényegi veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra, valamint a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságához kapcsolódó elemekről

Az Európai Bankhatóság (EBH) iránymutatásai a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (4) bekezdése értelmében azon tényszerű körülményekről, amelyek lényegi veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra, valamint a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságához kapcsolódó elemekről

Az iránymutatások jogállása

1. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az EBH az 1093/2010/EU rendelet¹ 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adta ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint az illetékes hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások rögzítik az EBH álláspontját azzal kapcsolatban, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó illetékes hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásnak, hogy megfelelően beépítik azt saját felügyeleti gyakorlataikba (pl. saját jogi kereteik vagy felügyeleti folyamataik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, ahol az iránymutatás elsősorban intézményekre vonatkozik.

Adatszolgáltatási követelmények

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes illetékes hatóságok 07.10.2015-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánják-e felelni ennek az iránymutatásnak, és ha nem, úgy tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a szóban forgó illetékes hatóság nem felel meg az iránymutatásnak. Az értesítéseket „EBA/GL/2015/04” hivatkozással az EBH honlapján szereplő

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

formanyomtatványon kell megküldeni a compliance@eba.europa.eu címre. Az értesítéseket olyan személyek nyújthatják be, akik megfelelő felhatalmazással rendelkeznek arra nézve, hogy illetékes hatóságuk nevében nyilatkozzanak annak megfeleléséről. Az EBH-nak a megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást is be kell jelenteni.

4. Az értesítéseket a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban közzéteszik az EBH honlapján.

I. cím – Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

1. Ezek az iránymutatások azokat a tényszerű körülményeket határozzák meg, amelyek a 2014/59/EU irányelv 39. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében a szanálás alatt álló intézmény csődjéből vagy lehetséges csődjéből eredően tényleges fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, illetve súlyosbítják a stabilitásra nézve már fennálló fenyegetést, és azokat az elemeket, amelyek esetében az intézmény értékesítésére vonatkozóan a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát vagy a 2014/59/EU irányelv 31. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott szanálási cél elérését.
2. Az iránymutatások a szanálási hatóságokra vonatkoznak.

II. cím - A pénzügyi stabilitásra lényegi veszélyt jelentő körülmények

3. Amikor a szanálási hatóságok a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásához kapcsolódóan az intézmény értékesítésére vonatkozó követelmény kapcsán azt értékelik, hogy a szanálás alatt álló intézmény csődjéből vagy lehetséges csődjéből eredően tényleges fenyegetés áll-e fenn a pénzügyi stabilitásra nézve, illetve súlyosbodik-e a stabilitásra nézve már fennálló fenyegetés, mérlegelniük kell a más intézményekre és pénzügyi piacokra gyakorolt hatásokat, beleértve az infrastrukturális szolgáltatókat és azokat a vevőket, melyek nem pénzügyi intézmények. A szanálási hatóságoknak mérlegelniük kell különösen, de nem kizárólagosan azokat a tényszerű körülményeket, melyek fontosak azon kockázat szempontjából, hogy a szanálás alatt álló intézmény értékesítése növelheti a bizonytalanságot és a piaci bizalomvesztést. Ilyen körülménynek kell tekinteni legalább az alábbiak bármelyikét:
 - (a) a rendszerszintű krízis kockázatát, azon intézmények száma, mérete vagy fontossága alapján, amelyeknél fennáll a kockázat, hogy megfelelnek a korai beavatkozás feltételeinek vagy a szanálási feltételeknek, vagy fennáll a fizetéseképtelenségi eljárás kockázata, illetve az intézményeknek nyújtott állami pénzügyi támogatás vagy a központi bank által nyújtott rendkívüli likviditási eszközök alapján;
 - (b) a kritikus funkciók megszűnésének vagy jelentősen magasabb áron történő nyújtásának kockázatát, az e funkciók piaci feltételeit vagy rendelkezésre állását érintő változások, illetve a szerződéses partnerek és más piaci szereplők ezzel kapcsolatos várakozásai alapján;
 - (c) a rövid távú finanszírozás vagy betétek visszavonását;
 - (d) az intézmények részvényárfolyamainak vagy az általuk tartott eszközök árának csökkenését, különösen, ha az hatással lehet az intézmény tőkehelyzetére;

- (e) az intézmények számára elérhető rövid távú és középtávú finanszírozás beszűkülését;
 - (f) a bankközi finanszírozási piac működésének romlását, különösen a letéti követelmény növekedése és az intézmények rendelkezésére álló biztosítékok csökkenése alapján;
 - (g) a hitelmulasztási biztosítás árának emelkedését, illetve az intézmények vagy az intézmények pénzügyi helyzete szempontjából fontos más piaci szereplők minősítésének romlását.
4. A szanalási hatóságoknak fel kell mérniük, annak a valószínűségét, hogy küszöbön áll ezen elemek bármelyikének sérülése, ami hatással lehet a szanalás alatt álló intézményen kívül más intézményekre, melyek saját, egyedi vagy adott esetben együttes fontosságuk alapján egy vagy több tagállam pénzügyi stabilitása szempontjából fontosak.

III. cím - A vagyonértékesítési eszköz hatékonyságához és a pénzügyi stabilitáshoz kapcsolódó elemek

5. Annak vizsgálatakor, hogy a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (1) bekezdésében rögzített követelményeknek való megfelelés várhatóan aláássa-e a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát vagy a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős, kedvezőtlen hatások elkerülésére vonatkozó szanalási cél elérését, a szanalási hatóságoknak legalább az alábbi elemeket kell mérlegelniük:
- (a) A 2014/59/EU irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt átláthatósági követelmény kapcsán annak a kockázatát, hogy a potenciális vásárlók szélesebb köre számára történő értékesítés és a szanalás alatt álló intézményhez kapcsolódó kockázatok és értékelések közzététele, illetve annak kritikus és nem kritikus funkcióinak azonosítása növelheti a bizonytalanságot és a piaci bizalomvesztést. Az értékesítési folyamat előkészítésének nem szabad növelnie különösen annak a kockázatát, hogy az intézmény szanalásra kerül.
 - (b) A 2014/59/EU irányelv 39. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt, a különbségtétel tiltására vonatkozó elvvel kapcsolatban azt, hogy egyes potenciális vásárlók esetleg nagyobb valószínűséggel biztosíthatják a pénzügyi stabilitást, különösen olyan tényezők miatt, mint a pénzügyi és piaci pozíciójuk, struktúrájuk és üzleti modelljük, ami elősegítheti az üzleti tevékenység integrálását és a jogi és szervezeti megvalósítást, vagy pozitív hatással lehet a szanalási intézkedés megvalósításának időigényére, valamint a kritikus funkciók fenntartására vonatkozó várakozásokra. A szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük a szerződéses partnerek, infrastruktúraszolgáltatók, betétesek és likviditási szolgáltatók, valamint a tágabb piac igényeit és várakozásait.
 - (c) A szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy azok az intézkedések, melyek célja annak biztosítása, hogy a 2014/59/EU irányelv 39. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírtaknak megfelelően az értékesítési folyamatban részt vevő feleknél ne álljon fenn

összeférhetetlenség, ne gátolják a szanálási intézkedés megvalósíthatóságát és kellő időben történő végrehajtását. A szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy piacon jelen lévő szolgáltatók, tanácsadók és potenciális vásárlók korlátozott számára való tekintettel az összeférhetetlenség bizonyos szintű kockázata elkerülhetetlen lehet az értékesítési folyamat során.

- (d) Annak értékelésekor, hogy a potenciális vásárlóknak nyújtott előny a 2014/59/EU irányelv 39. cikke (2) bekezdésének d) pontja értelmében tisztességtelen-e, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a szanálási célok és a gyors végrehajtás szükségessége indokolhatja a vásárlóknak nyújtott ösztönzőket, vagy a kockázatuk csökkentését, különösen, ha az a 2014/59/EU irányelv 101. cikkének (1) bekezdésében említett módon, a finanszírozási rendszerek ilyen célú felhasználásával történik.
 - (e) Az értékesítési ár 2014/59/EU irányelv 39. cikke (2) bekezdésének f) pontjában előírt maximalizálására való törekvés során a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy az intézkedést gyorsan kell végrehajtani, ami ellentétben állhat a hosszas ártárgyalásokkal vagy ajánlattételi folyamatokkal, valamint a szanálási célokat, különösen a kritikus funkciók fenntartását, ami ütközhet egyes üzleti területek értékesítési árának maximalizálásával. A szanálási hatóságoknak emellett figyelembe kell venniük, hogy egyes potenciális vásárlók esetleg nagyobb valószínűséggel biztosíthatják a pénzügyi stabilitást, különösen olyan tényezők miatt, mint a pénzügyi és piaci pozíciójuk, struktúrájuk és üzleti modelljük.
6. Amikor a szanálási hatóság értékeli azt az igényt, hogy a szanálási intézkedést a 2014/59/EU irányelv 39. cikke (2) bekezdése e) pontjának megfelelően gyorsan kell végrehajtani, kiemelt figyelmet kell fordítani a kritikus funkciók fenntartására, a betétesek és a nagyközönség bizalmának megőrzésére, az infrastruktúrák működésére és az érintett piacok kereskedési időire.

IV. cím - Záró rendelkezések és végrehajtás

Ezek az iránymutatások 2015. augusztus 1-jétől alkalmazandók.

Ezeket az iránymutatásokat 2017. július 31-ig kell felülvizsgálni.